

N:o 59.

Ank. till Riksd. kansli den 21 april 1890, kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckta motioner i fråga om reglering af viss kyrkotionde och helgonskydd m. m.

(I. A.)

Inom Riksdagens Andra Kammare hafva i förenämnda ämnen förslag väckts:

dels af herr *A. Persson* i Mörarp, som i motion (n:o 150) hemställt, att Riksdagen ville för sin del besluta, att den spanmål, som nu i vissa provinser utginge ur viss jord under namn af kyrkotionde och helgonskyld, skulle fixeras till bestämdt penningebelopp för hvarje afgiftsskyldigt hemman, att utgöras med den summa, som utgjorde medeltalet af lösningspriset för de sista tio åren, dock så att, der detta belopp slutade i bråk af öre, detta skulle bortfalla; samt att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t, vid anmälan af detta sitt beslut, anhålla att Kongl. Maj:t täcktes gå i författning om utfärdandet af de föreskrifter i ämnet, som vore nödiga för ändamålets vinnande;

dels ock af herr *O. Andersson* i Lyckorna, som i motion (n:o 101) föreslagit,

att Riksdagen måtte för år 1891 på extra stat anvisa och ställa till Kongl. Maj:ts förfogande ett belopp af två tusen kronor, att i mån utaf behof och på sätt Kongl. Maj:t pröfvade lämpligt användas till anskaffande

af utredning om lämpligheten af helgonskyldens bibehållande eller afskaffande.

Då i begge dessa till statsutskottets förberedande handläggning öfverlemnade motioner afses en reglering af helgonskylden, har utskottet trots dem lämpligen böra i ett sammanhang behandlas.

1:o) Hvad först beträffar den i herr A. Perssons förevarande motion föreslagna fixering af kyrkotionden, får utskottet erinra, att motioner, innefattande förslag ej allenast till denna tiondes omsättning i penningar, utan äfven i fråga om dess afskrifning, förevarit vid 1884, 1885 och 1887 årens riksdagar, men blifvit, i enlighet med statsutskottets derom gjorda hemställanden, af Riksdagen afslagna. Skäl för dessa hemställanden om afslag hade utskottet funnit uti det förhållande, att Kongl. Maj:t, efter det vederbörande församlingar blifvit hörda och kammarkollegium och statskontoret afgifvit utlåtande i anledning af skatte-regleringskomiténs förslag rörande viss kyrkotiondes omsättning i penningar och afskrifning, tagit denna fråga under pröfning. Till hvad härom uti utskottets vid 1887 års senare riksdag aflättna utlåtande n:o 46 finnes meddeladt kan nu ytterligare läggas den upplysning, att statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet genom skrivelser den 5 november 1888 anmodat vederbörande domkapitel att från samtliga församlingar inom Lunds och Göteborgs stift infordra uppgifter rörande den inom församlingarna utgående kyrkotionde, hvilka uppgifter skulle till domkapitlen insändas senast den 1 juli 1889 för att derefter öfverlemnas till ecklesiastikdepartementet, samt att af de sålunda infordrade uppgifterna hittills endast de från Göteborgs stift till departementet inkommit.

Ang. kyrkotionden.

Vid sådant förhållande har det ej syntts utskottet lämpligt att, under det ärendet är under utredning, föreslå Riksdagen att fatta definitivt beslut om kyrkotiondens fixering, hvarför utskottet, som emellertid anser det vara af vikt, att denna fråga med det snaraste vinner sin lösning, hemställer,

att herr A. Perssons förevarande motion, i hvad den afser en fixering af kyrkotionden, icke må af Riksdagen bifallas.

2:o) Förslag till helgonskyldens upphörande eller reglering hafva, på sätt jemväl af herr O. Andersson i hans förenämnda motion blifvit erinradt, vid flera af de senare årens riksdagar förelegat. Men äfven

Ang. helgonskylden.

vid innevarande riksdag har denna fråga varit föremål för Riksdagens ompröfning. Med anledning af en inom Andra Kammaren af herr L. Pålsson i förevarande ämne väckt motion, har nemligen kammarens tillfälliga utskott n:o 1, i utlåtandet n:o 9, hemställt, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t ville låta verkställa en utredning rörande den i Lunds stift och Halland utgående helgonskylden samt taga i öfvervägande, huruvida densamma, der den icke användes till presterskapets aflöning, måtte utan olägenhet kunna upphöra att utgå; hvilken hemställan blifvit af Andra Kammaren bifallen. Deremot har Första Kammaren, i enlighet med sitt tillfälliga utskotts (n:o 2), i utlåtande n:o 5, gjorda framställning, beslutit, att herr L. Pålssons motion icke må till någon Första Kammarens åtgärd föranleda.

Då en utredning i ämnet synes böra föregå den af herr A. Persson i omförmälda motion föreslagna fixering af helgonskylden, men frågan om en sådan utredning, såsom ofvan meddelats, redan förut under innevarande riksdag varit föremål för behandling och afgörande inom kamrarne, samt utskottet sålunda icke finner sig ega anledning att å nyo framlägga samma fråga till Riksdagens ompröfning, hemställer utskottet,

- a) att herr A. Perssons ifrågavarande motion, i hvad den afser fixering af helgonskylden, icke må af Riksdagen bifallas; samt
- b) att herr O. Anderssons förenämnda motion ej heller må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 21 april 1890.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Reservation

af herr A. Persson.